

Селото Шипка имаше чисто административно значение като складочен пунктъ, за това заемането му не можеше да поведе къмъ нѣкакви съществени тактически изгоди. Напротивъ ранното влизане въ него би поставило атакующия въ положението между два огъня.

Разстоянието на укрѣпения лагеръ отъ Гузово е $10\frac{1}{2}$ километра; отъ Иметли — около 6. При настѣпването къмъ источния фронтъ, атакующия, като се почне отъ с. Хаскей, нѣма никакви укрития и трѣбва да атакува испърво прѣдната позиция съ укрѣпената група № 5, и послѣ главната, която се намира задъ първата на 800—1000 крачки. При настѣпването отъ Иметли къмъ Шейново мѣстността е също открита но има и нѣколко малки долища, които се спущатъ на югъ отъ планината и които прѣдставляватъ довольно добри укрития за разположение резервитѣ на атакующия.

Вътрѣ въ лагера бѣха построени цѣли колонии отъ землянки, блиндировани погребѣ, бараки, болнични постройки и пр. Всичкитѣ изобщо стѣсняваха движението, но заедно съ това даваха и извѣстно закритие на резервитѣ на отбраняющия. Селото Шейново бѣше въ полуразрушено състояние. Двѣ вади пресичаха лагера отъ сѣверъ на югъ и тѣхнитѣ логовища даваха също извѣстно закритие за резервитѣ.

Силитѣ на турцитѣ и тѣхното распределение.

Къмъ описиваемото врѣме, турцитѣ располагаха: 38 баталиона на Шипка, 3 баталиона въ Мъглишъ и единъ въ Казанлъкъ. Мъглишкитѣ баталиони, както видѣхме, отстъпиха на истокъ, но частъ отъ тѣхъ, вѣроятно сж се присъединили къмъ войскитѣ въ Казанлъкъ. Баталиона отъ Казанлъкъ се присъедини прѣвъ нощта отъ 26—27 число къмъ Шипченския гарнизонъ. По този начинъ къмъ 27-мо число Весселъ наша располагаше съ около 40 баталиона, 1500 конника и около 100 орж-